

ASIA Poikkeaminen luonnonsuojelulain 39 §:n mukaisesta rauhoitettujen eläinten häiritsemiskiellosta saimaannorpan osalta. Voimassa olevan päätöksen muuttaminen.

POIKKEUSLUVAN HALTIJA

Itä-Suomen yliopisto
Biologian laitos
PL 111
80101 Joensuu

VOIMASSA OLEVAAN POIKKEUSLUPAPÄÄTÖKSEEN SISÄLTYVÄT TUTKIMUSHANKKEET

Etelä-Savon elinkeino-liikenne- ja ympäristökeskus on myöntänyt Itä-Suomen yliopistolle luvan poiketa saimaannorpan osalta luonnonsuojelulain 39 §:n mukaisista rauhoitussäännöksistä vuosina 2014 – 2018 tehtävien tutkimusten aikana (päätös 10.11.2014, Dnro ESAELY/433/07.01/2012). Lupa koskee seuraavia tutkimushankkeita:

1) *Saimaannorpan pesintäolosuhteiden parantaminen apukinoksilla*

Tarkoituksena on rakentaa vuosittain lumesta lumikolilla, -lapiolla tai -lingolla ns. apukinoksia saimaannorpan pesintää varten saarten ja luotojen rannoille. Apukinoksilla jäljitellään mahdollisimman pitkälti aitoa lumikinosta ja pyritään saamaan norpat pesimään keinotekoisesti luoduissa kinoksissa. Apukinoksia rakennetaan 30 kpl Haukivedelle ja 30 kpl Pihlajavedelle erillisten tutkimus- ja kehityshankkeiden yhteydessä sekä silloin, jos heikko lumitalanne uhkaa norpan pesinnän onnistumista. Apukinoksia rakennetaan sekä tunnetuille pesäpaikoille että sellaisille rannoille, jotka eivät ole saimaannorpan vakiintuneita pesimäpaikkoja.

Lisäksi tutkimusryhmä testaa lumitykin soveltumista apukinosten rakentamiseen. Lumitykkikokeilu tehdään mahdollisuuksien mukaan talvella 2014-2015 Haukivedellä enintään viidellä ranta-alueella. Kyseessä oleva hanke on osa EU-rahoitteista Saimaannorppa LIFE –hankekokonaisuutta.

Kinosten teko aloitetaan vuosittain aikaisintaan 1.10. ja lopetetaan viimeistään 10.2. Apukinosten lähistölle asennetaan myös riistakamerat jälkikäteen tehtävää analyysiä varten. Apukinokset tarkastetaan vuosittaisten pesälaskentojen yhteydessä.

2) *Saimaannorpan käyttäytymisekologinen tutkimus*

Tarkoituksena on selvittää norppayksilöiden käyttämiä luontaisia elinalueita ja käyttäytymistä. Hankkeeseen sisältyy norppien telemetriaseuranta (VHF ja GPS) sekä kuva- ja ääniseuranta.

Tutkimusten aikana pyydystetään norppia telemetriaseurantaan liittyvien lähettimien kiinnittämistä varten. Kuutit pyydystetään pesien läheisyydestä viimeisiltä jäiltä esimerkiksi hiipimällä kiinni tai sulkemalla pakoavanto tai verkolla jäidenlähdon jälkeen. Muut yksilöt pyydystetään verkolla rantavedestä karvanvaihtoajan loppupuolella touko-kesäkuussa. Lähetin kiinnitetään liimalla selkäkarvaan. Kuutit merkitään myös pienillä räpylämerkeillä. VHF- tai GPS-seurantalaitte kiinnitetään vuosittain enintään 15 norppayksilöön, joista enintään 5 on kuutteja. GPS-laitteita käytetään aikuisten lisäksi myös kuuteilla, koska ne antavat radiolähetintekniikkaan perustuviin laitteisiin verrattuna huomattavasti tarkempaa tietoa norppayksilöiden liikkeistä ja vuorokausiaktiivisuudesta.

Pesien läheisyydessä tapahtuvaa ääni- ja kuvaseurantaa käytetään pesintäaikaisen käyttäytymisen tutkimiseen. Tutkimuksia on tarkoitus tehdä Haukivedellä, Joutenvedellä ja Pihlajavedellä. Tutkimusten aloitusajankohta on maaliskuun puoliväli, ja niitä tehdään vuosittain noin kuukauden ajan. Tutkimusjakson aloitusajankohta ja kesto riippuvat kuitenkin jää- ja lumiolosuhteista sekä kevään etenemisestä. Kuva- ja ääniseurannassa käytetään enimmillään kahta eri pesäluotoa. Tutkimusten aikana havainnoidaan ja rekisteröidään eri häiriölähteitä, ja niiden vaikutuksia norppayksilöihin. Tähän sisältyy vedenalaisten kameroihin ja hydrofonien sekä mahdollisesti vedenalaisen äänentoistolaitteen lisäksi myös pesään asetettavan kameran käyttäminen. Kameroita asennetaan vuosittain korkeintaan yhteen pesään. Kamera asennetaan pesän sisälle vain, jos lumikinokset ovat tarpeeksi vahvat. Kameraa varten tehdään pesän kattoon noin 10-15 cm halkaisijaltaan oleva reikä, joka suljetaan kameran ja kaapelien asentamisen jälkeen. Laitteet toimivat automaattisesti usean vuorokauden ajan, mikä minimoi tutkijoiden mahdollisesti aiheuttamaa häiriötä pesien läheisyydessä.

Veden alle ja pesään asennettavien laitteiden avulla seurataan pääasiallisesti norppayksilöiden reagointia satunnaisesti esiintyvään häiriöön, mutta häiriökokeita voidaan tehdä myös tutkijoiden itse aiheuttaman häiriön avulla. Itse aiheutettavan häiriön tuottaminen esimerkiksi jalkaisin liikkumalla, hiihtämällä tai moottorikelkalla aloitetaan noin 1,5 km etäisyydellä valitusta pesästä ja lopetetaan siihen etäisyyteen, jossa eläinyksilö reagoi. Välittömään pesäympäristöön ei häiriökokeiden aikana mennä. Kokeita tehdään päivittäin korkeintaan kaksi. Lauhat säät ovat aiempina tutkimusvuosina estäneet kyseisen koeasetelman tekemisen.

Kyseisiä tutkimuksia on häiriötutkimuksia lukuun ottamatta tehty vuosina 2009-2012 Etelä-Savon ympäristökeskuksen myöntämällä poikkeusluvalla (ESA-2008-L-519-254) ja vuosina 2013-2014 Etelä-Savon ELY-keskuksen myöntämällä poikkeusluvalla (ESAELY/433/07.01/2012).

Telemetriatutkimuksille on voimassa myös eläinkoelautakunnan lupa (ESAVI-2010-08380/Ym-23, päätös STH604A). Kuva- ja ääni-seuranta eivät edellytä koe-eläintoimikunnan lupia.

Ryhmässä työskentelevillä tutkijoilla ja aputyövoimalla on vankka kokemus hylkeiden käsittelystä ja tutkimusmenetelmistä. Projektin uudet jäsenet koulutetaan kokeneiden henkilöiden valvonnassa ja opastuksella asianmukaiseen hylkeiden käsittelyyn ja seurantaan.

Tutkimuksissa käytetään apuna myös koulutettuja labradorinnoutajia, jotka pystyvät osoittamaan hylkeen oleskelun pesäpaikalla. Kyseessä ovat seuraavat koirat:

Ruususen Dernhelm (FIN38889/05), omistaja Mervi Kunnasranta
 Ruususen Dora Baggins (FIN38892/05), omistaja Mervi Kunnasranta
 Weatherfields Amy Lily (FIN43917/06), omistaja Miina Auttila.

Koiria käytetään ennen apukinosten tekoa ja inventointiaikaan selvittämään hylkeen oleskelu paikalla, pesien, avantojen yms. sijainnin paikallistamiseen. Koirat ovat ryhmän aikaisempien hankkeiden yhteydessä osoittaneet pesien, hengitysavantojen, norpan käyttämien railojen ja myös pesäkuolleiden tarkan sijainnin. Koirat ovat ohjaajan hallinnassa, eivätkä hauku tai koske hylkeeseen. Ne ovat terveitä ja niillä on voimassa olevat penikkatauti-, raivotauti-, parvo-, tarttuva maksatulehdus- ja kennelyskärokotukset.

Hakija on pyytänyt, että tutkimukset voidaan aloittaa päätökseen mahdollisesti kohdistuvasta muutoksenhausta huolimatta.

ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUKSEN RATKAISU JA PERUSTELUT

Tämä päätös korvaa aiemman, 10.11.2014 annetun päätöksen (Dnro ESAELY/433/07.01/2012). Tällä päätöksellä muutetaan aiemmin voimassa olleen päätöksen ehtoja, jotka liittyvät kuuttien telemetriatutkimuksiin (VHF- ja GPS-seurantaan).

Etelä-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (ELY-keskus) myöntää voimassa olevan poikkeusluvan haltijalle luonnonsuojelulain (1096/96) 49 §:n 3 momentin nojalla ja luontodirektiivin artiklassa 16 (1) mainitun perusteiden luvan jatkaa voimassa olevan poikkeusluvan mukaista tutkimustoimintaa vuoden 2018 loppuun saakka Etelä-Savon ELY-keskuksen toimialueella Saimaan Haukivedellä, Joutenvedellä ja Pihlajavedellä. Lupa on voimassa seuraavin ehdoin:

Ehdot

1. Vuosittain ennen hakemuksen mukaisten toimenpiteiden aloittamista on apukinosten rakentamiseen sekä kuva- ja ääniseurantaan parhaiten soveltuvien alueiden ja pesäpaikkojen selvittämiseksi oltava yhteydessä Metsähallituksen Etelä-Suomen luontopalveluiden saimaannorppa-asiantuntijoihin. Apukinosten rakentamispaikat on ilmoitettava myös Etelä-Savon ELY-keskukselle.
2. Kansallispuistossa ja luonnonsuojelualueilla tulee toimia niitä koskevien rauhoitusmääräysten mukaisesti, ja haettava niiden rauhoitusmääräyksissä mahdollisesti edellytetyt poikkeusluvut.

Riistakameroiden sijoittamisesta maastoon on sovittava etukäteen maanomistajien kanssa.

3. Apukinokset voidaan rakentaa vuosittain 1.10. – 10.2. välisenä aikana ja voidaan tarkastaa vuosittain 1.4. alkaen. Mikäli sääolosuhteet muuttuvat jo maaliskuussa norpan pesinnälle ja pesälaskentojen suorittamiselle epäsuotuisiksi, voidaan apukinosten tarkastaminen aloittaa kuitenkin jo maaliskuussa.
4. Radiolähetin (VHF)- ja GPS-tutkimus, sekä kuva- ja ääniseuranta voidaan aloittaa kunakin tutkimusvuotena aikaisintaan maaliskuun 15. päivänä.
5. Lähettimien kiinnittämistä varten saa vuosittain pyydystää enintään 15 norppayksilöä, joista korkeintaan 4 saa olla kuutteja. GPS-lähettämiä voidaan kiinnittää aikuisiin ja yli 15 kiloa painaviin kuuteihin. Kuuteihin saa kiinnittää ainoastaan GPS-lähettämiä ja räpylämerkkejä.
6. Norppien pyydystämisessä, käsittelyssä ja kohtelussa on noudatettava eläinsuojelulakia (247/1996), ja sen nojalla annettuja säädöksiä ja määräyksiä. Norppayksilöt on vapautettava välittömästi lähettimien kiinnittämisen jälkeen.
7. Luontodirektiivin artiklan 15 mukaisesti kielletään kaikkien valikoimattomien pyyntimenetelmien käyttö (luontodirektiivin liite VI).
8. Kameroita saa asentaa vuosittain korkeintaan yhteen pesään. Veden alla tapahtuvaa kuva- ja ääniseurantaa saa tehdä vuosittain korkeintaan kahden pesän tuntumassa.
9. Tutkimuksessa käytettävät laitteet ja välineet on tutkimusalueella sijoitettava maastoon siten, etteivät ne houkuttele tutkimuksen ulkopuolisia henkilöitä pesien läheisyyteen.
10. Vain tutkimuksen kannalta välttämätön liikkuminen pesien läheisyydessä on sallittua. Tutkimuksessa käytettävien laitteiden ja välineiden paikalle asentaminen, mahdolliset tutkimusten aikana tapahtuvat huoltokäynnit sekä niiden poisvieminen on suunniteltava ja tehtävä siten, että niistä aiheutuu mahdollisimman vähän häiriötä norppayksilöille.
11. Tämä lupa ei anna oikeutta jokamiehenoikeutta pitempiaikaiseen majoittumiseen tutkimuspaikalla tai sen läheisyydessä.
12. Apukinosten rakentamisen ja tarkastamisen sekä käyttäytymisekologisiin tutkimuksiin liittyvän norppayksilöiden pyynnin aloittamisesta on ilmoitettava Etelä-Savon poliisilaitokselle.
13. Tiedot havaituista norpan pesistä tulee luovuttaa ainoastaan Metsähallituksen Etelä-Suomen luontopalveluille, Etelä-Savon ELY-keskukselle ja ympäristöministeriölle.

14. Tutkimukset on keskeytettävä välittömästi, jos ne aiheuttavat haittaa saimaannorpan lisääntymiselle tai yksilöiden vahingoittumis- tai menehtymisvaaraa.
15. Tätä lupaa saavat käyttää kummankin tutkimushankkeen osalta seuraavat henkilöt: Jouni Hotti, Mervi Kunnasranta, Oskari Laitinen, Terho Laitinen, Riikka Levänen, Lauri Liukkonen, Marja Niemi, Sari Oksanen, Kari Ratilainen, Anni Rautio, Juha Taskinen, Esa Uimonen, Mikko Uimonen, Mia Valtonen, Mika Vehmas, Juha Vierimaa, Markku Viljanen, Meeri Zembe.

Lisäksi tutkimuksissa voidaan käyttää apuna hakemuksessa mainittuja koulutettuja koiria.

Luvan hakijan on valvottava, että luvan käyttöön oikeutetut henkilöt noudattavat luvan ehtoja.

Mikäli tutkimushankkeen aikana tapahtuu vaihdoksia tämän luvan käyttäjissä tai on tarpeen tehdä lisäyksiä tämän luvan käyttäjiin, on siihen haettava ELY-keskuksen hyväksyntä.

16. Lupa tai sen jäljennös on oltava mukana tutkimuspaikalla liikuttaessa, jotta se voidaan esittää pyydettyäessä.
17. ELY-keskus voi peruuttaa osittain tai kokonaan tämän luvan, mikäli luvan käytössä ilmenee väärinkäytöksiä.
18. ELY-keskus arvioi vuosittain poikkeusluvan ehtojen muutostarpeita ja tekee niihin tarpeellisiksi katsomansa muutokset.

Raportointi Etelä-Savon ELY-keskukselle, Metsähallituksen Etelä-Suomen luontopalveluille ja ympäristöministeriölle on toimitettava kunkin tutkimusvuoden loppuun mennessä raportti luvan käytöstä sekä yhteenvetoraportti koko tutkimusajalta 31.1.2019 mennessä.

Perustelut Saimaannorppa on luokiteltu uusimmassa, vuonna 2010 valmistuneessa uhanalaistarkastelussa (Suomen lajien uhanalaisuus 2010 - Punainen kirja) äärimmäisen uhanalaiseksi lajiksi (CR) ja säädetty luonnonsuojeluasetuksella erityisesti suojeltavaksi lajiksi (LsA 21 § ja 22 § liite 4). Se on luonnonsuojelulain 37 §:n ja 38 §:n mukaisesti rauhoitettu laji, joka kuuluu myös luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteessä IV (a) mainittuihin lajeihin.

Luonnonsuojelulain 39 §:n mukaan kiellettyä on mm. rauhoitettuihin eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden tahallinen häiritseminen. Luonnonsuojelulain 49 §:n 3 momentin mukaan alueellinen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi myöntää luvan poiketa luonnonsuojelulain 39 §:n kielloista Euroopan Unionin luontodirektiivin (92/43/ETY) 16 (1) artiklassa mainituilla perusteilla. Luontodirektiivin mukaan poikkeus voidaan myöntää mikäli seuraavat edellytykset täyttyvät:

- 1) muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole,
- 2) poikkeus ei haittaa lajin kantojen suotuisan suojelun tason säilyttämistä niiden luontaisella levinneisyysalueella ja
- 3) jokin direktiivin artiklan 16 (1) a) - e) kohtien perusteluista täyttyy.

Tässä tapauksessa luontodirektiivin 16 (1) artiklan edellytykset poikkeusluvan myöntämiselle täyttyvät.

1) Muun tyydyttävän ratkaisun puuttuminen

Saimaannorppaa koskevan tutkimustiedon saamiseksi ei ole olemassa vaihtoehtoisia keinoja, eikä vastaavia tutkimuksia voida tehdä missään muualla, kuin Saimaalla.

Ilmastonmuutos voi muodostua merkittäväksi uhkatekijäksi saimaannorppakannan säilymiselle. Tästä syystä hankkeeseen sisältyvä norppayksilöiden pesintäolosuhteiden parantamista koskeva hanke on tärkeä ja perusteltu. Itä-Suomen yliopiston tutkijat ovat rakentaneet vastaavanlaisia apukinoksia vuodesta 2010 alkaen Haukivedellä ja Pihlajavedellä. Pesälaskennoissa niistä on löydetty saimaannorpan pesiä. Metsähallitus organisoii omalta osaltaan apukinosten rakentamista keväällä 2014. Pesälaskennoissa todettiin, että keväällä 2014 lähes kaikissa rakennetuissa apukinoksissa oli pesä. Lisäksi VHF- ja GPS-laitteiden, kameroiden ja hydrofonien avulla saatavaa tietoa saimaannorpan pesinnän ja karvanvaihdon aikaisesta käyttäytymisestä on mahdollista hyödyntää mm. arvioitaessa erilaisten suojelutoimenpiteiden tarvetta ja laajuutta. Tutkimusten aikana on mahdollista saada lisää tietoa myös mm. petojen aiheuttamista poikaskuolemista.

Tällä päätöksellä kielletään kuuttien radiolähetinseurannan (VHF) jatkaminen, koska niiden on todettu lisäävän yksilöiden kalaverkkoihin kiinnijäämisen riskiä. Metsähallituksen Etelä-Suomen luontopalveluiden keräämien tilastojen mukaan on vuosina 1995-2014 löydetty yli 50 kalanpyydyksiin kuullutta kuuttia, joista 8 yksilöä on ollut radiolähetinseurannassa. Itä-Suomen yliopiston tutkijat ovat todenneet, että radiolähetin on ollut todennäköisesti osasyynä yhden kesällä 2014 kalaverkosta hukkuneena löydetyn kuuttin verkkoon kiinnijäämisen. Tutkijat ovat lisäksi ilmoittaneet lopettavansa kuuttien radiolähetinseurannan.

GPS-lähettimien käyttämistä ei tässä vaiheessa ole katsottu tarpeelliseksi kieltää, sillä niiden verkkoon takertumisen riski on tutkijoilta saatujen tietojen mukaan todennäköisesti VHF-lähettimiä pienempi. Riskiä on haluttu lisäksi vähentää sillä, että GPS-laitteita saa tällä luvalla kiinnittää vuosittain vain neljään kuuttiin aiemmassa luvassa olleen viiden sijaan.

Telemetriatutkimusta on saimaannorppien osalta tehty vuodesta 1995 alkaen, minkä aikana seurannassa on ollut kaikkiaan 19 kuuttia. Näistä ainoastaan yhdellä kuutilla on ollut kiinnitetynä GPS-lähetin (vuonna 2014). Muilla yksilöillä on käytetty VHF-lähettimiä. Yhden kuuttin GPS-seuranta on antanut merkittävästi lisätietoa kuuttien vieroituksen jälkeisestä käyttäytymisestä ja

liikkumisesta. GPS-laitteiden avulla on seurattu jo useampana vuotena aikuisten yksilöiden liikkumista sekä elinpiirin kokoa ja vuodenaikaisvaihteluita. Vastaavalla menetelmällä on mahdollista saada lisää suojelusuunnittelua tukevaa tietoa myös kuuttien osalta.

Saimaannorpan pesintäolosuhteiden parantamista ja yksilöiden käyttäytymistä koskevien tutkimusten jatkamisen tarpeellisuus on todettu myös vuonna 2011 valmistuneessa ympäristöministeriön asettaman Saimaannorpan suojelutyöryhmän raportissa (Saimaannorpan suojelun strategia ja toimenpidesuunnitelma).

2) Vaikutus saimaannorpan suojelun tasoon

Poikkeusluvan ehtojen mukainen tutkimustoiminta ei heikennä saimaannorppakannan suojelun tasoa. Tutkimusten tuloksista kannan suojelulle koitua hyöty on merkittävästi suurempi kuin tutkimusten aikana norppayksilöille mahdollisen häiriön aiheuttama haitta. Luvan mukaisten toimien avulla pyritään saamaan tietoa, jonka avulla on mahdollista parantaa saimaannorppakannan suojelua ja sitä kautta suojelun tasoa.

Itä-Suomen yliopistolla on paljon kokemusta aikuisten yksilöiden ja kuuttien käyttäytymistä koskevasta tutkimuksesta telemetrialaitteiden sekä vedenalaisen kameran ja hydrofonin avulla 1990-luvulta lähtien. Tutkimushankkeessa on mukana pitkään saimaannorpan suojelu- ja tutkimustyössä mukana olleita asiantuntijoita, jotka tuntevat lajin ekologiaa ja käyttäytymistä ja pystyvät näin ollen arvioimaan tutkimuksen aikana norppayksilöille mahdollisesti aiheutuvien häiriötilanteiden vakavuutta.

Metsähallituksen Etelä-Suomen luontopalveluiden vuonna 2014 tekemän arvion mukaan Haukivedellä elää 65 -72:n, Joutenvedellä 16 - 21:n ja Pihlajavedellä 79 – 132:n norppayksilön talvikanta, joten lähettimien kiinnittämistä varten pyydystettävien yksilöiden määrän ei voida katsoa olevan kohtuuttoman suuri suhteessa kyseisten alueiden norppakannan kokoon.

Telemetristen villieläintutkimusten pääsääntönä pidetään, ettei lähettimen paino saisi ylittää 5 %:ia eläimen painosta. Tässä tutkimuksessa käytettävien lähettimien paino on selvästi alle 5 % norppayksilön painosta. Pyydystämisen ja lähettimen kiinnittämisen aiheuttama häiriö on norppayksilölle lyhytaikaista.

Yliopiston tutkimusryhmiltä saatujen raporttien ja Metsähallituksen Etelä-Suomen luontopalveluiden asiantuntijoiden vuonna 2006 tekemän arvion mukaan kyseiset tutkimushankkeet eivät ole aiemmin haitanneet saimaannorpan pesintää eivätkä aiheuttaneet merkittävää häiriötä norpille. Radiolähetinseurannan lopettamisella vähennetään kuuttien pyydyskuolemien riskiä.

3) Luontodirektiivin 16 (1) artiklan kohdan d) perusteet täyttyvät

EU:n luontodirektiivin artiklan 16 (1) kohdan d) mukaan poikkeus voidaan myöntää direktiivissä tarkoitettujen lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensi-joittamis- ja uudelleenistutustarkoituksessa, ja näiden tarkoitusten kannalta tarvittavien lisääntymistoimenpiteiden vuoksi, mukaan lukien kasvien keino-tekoinen lisääminen. Hakemuksen mukainen toiminta on em. direktiivin tarkoittamaa saimaannorpan suojelua edistävää tutkimustyötä.

Päätöksen voimaantulo

Saimaannorpan pesintäolosuhteiden turvaamista ja käyttäytymistä koskeva tutkimus on tärkeää ja kiireellistä erittäin uhanalaisen lajin suojelun parantamiseen tähtäävää toimintaa, eikä päätöksen täytäntöönpanoa voida siten yleisen edun vuoksi lykätä. Tästä syystä Etelä-Savon ELY-keskus on hallintolainkäyttölain 31 §:n 2 momentin nojalla päättänyt, että tätä päätöstä on noudatettava mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta.

Sovelletut oikeusohjeet

Luonnonsuojelulaki (1096/96) 37 §, 38 §, 39 § ja 49 §

Luonnonsuojeluasetus (160/1997) 21 §, 22 §

Euroopan Neuvoston direktiivi luontotyyppeiden sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (92/43/ETY) artikla 16 (1), liite IV (a)

Hallintolainkäyttölaki 31 § 2 momentti

Valtioneuvoston asetus elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä työ- ja elinkeinotoimistojen maksullisista suoritteista vuonna 2014 (3/2014)

LISÄTIETOJA

Lisätietoja tästä päätöksestä antaa tarvittaessa Etelä-Savon ELY-keskuksessa biologi Arto Ustinov, puh. 0295 024 239 tai arto.ustinov@ely-keskus.fi.

MUUTOKSENHAKU

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Itä-Suomen hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on liitteenä.

Yksikön päällikkö

Vesa Toivola

Biologi

Arto Ustinov

LIITTEET

Valitusosoitus
Luontodirektiivin liite VI

SUORITEMAKSU

Luonnonsuojelua edistäviin tutkimuksiin myönnettävät poikkeukset ja luvat ovat maksuttomia.

JAKELU

Päätös	Itä-Suomen yliopisto, suoritemaksutta
Tiedoksi	Päätösjäljennös Ympäristöministeriö, luontoympäristöosasto (sähköisesti) Suomen ympäristökeskus (sähköisesti) Metsähallitus Etelä-Suomen luontopalvelut (sähköisesti) Itä-Suomen poliisilaitos, pääpoliisiasema Kuopio (sähköisesti) Pohjois-Savon ELY-keskus, Antti Lammi (sähköisesti) Enonkosken kunta (sähköisesti) Rantasalmen kunta (sähköisesti) Sulkavan kunta (sähköisesti) Savonlinnan kaupunki (sähköisesti) WWF Suomi (sähköisesti) Etelä-Savon luonnonsuojelupiiri (kirjeellä)